

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 1418	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering Åpen
Kommer fra ..arkiv USB	Ekstern rapport nr	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:

Tittel

Rapport vedr. feltarbeidet Åmdals Verk 17. - 24. 07 - 1967

Forfatter G. Strand	Dato 13.08 1967	Bedrift Norsk Sprengstoffindustri
------------------------	--------------------	--------------------------------------

Kommune Tokke	Fylke Telemark	Bergdistrikt Østlandske	1: 50 000 kartblad 15134	1: 250 000 kartblad
------------------	-------------------	----------------------------	-----------------------------	---------------------

Fagområde	Dokument type	Forekomster
Råstofftype Malm/metall	Emneord Cu	

Sammendrag

Rapporten omhandler befaring i hovedmalmdraget og forekomstene Hestekveven, Mosnap

Berging. G.Strand
Fjellstrand, Nesodden.

AM		RHa	
DSH		JO	
CFM		He	
BK		LS	
ABV		AOB	
FK		BjM	
AR		RS	
US		OØ	
EB			
AN/K		4 SEP 1967	
Saksbeh.		Kopi	
24.7.1967			
Bev.		Arkiv	
I oppdrag for Norsk Sprængstofindustri A/S.			

R A P P O R T

Vedr. feltarbeidet Åmdals Verk 17.-24.7.1967.

I oppdrag for Norsk Sprængstofindustri A/S.

Industridepartementet - Bergvesenet
Undersøkelse av Statens Bergrettigheter
Postboks 3006, 7001 Trondheim

Arbeidets gang:

- 17.7. - Hj.fra kl. 1100, til Nesmark 1700, fotostud.
- 18.7. - Ut 800, til Skjerpenuten - Vårfjøset (kartets Nilsstøl) - nytt skj. nr.24 - hjem om innslag 2 på tunnellen Hylebuhylen-Åmdalskrida.
- 19.7. - Regn fm., fotostud. Ut 1500, rekogn. N for verksområdet, langs elva. Regn påny, hj. 1800.
- 20.7. - Ut 830, oppover langs bekk ned til Åmdal-g., - Skjeggemoseter - Homvann- hj. om Eranuten- Hj. 2000.
- 21.7. - Ut 1330, langs draget N-over fra verket til g.Berge, hj. om skjerp ved myr NV for draget. Hj. 2000.
- 22.7. - Ut 1100, til g.Tveiten og befaring av gruver og skj. Hj. 1700.
- 23.7. - Ut 800, til Homvann - Hestekveven - Mjåvann - Sundvann, hj. m bil over Fyresdal. Hj. 2030.
- 24.7. - Regn, foto- og kartarbeid.
- 26.7. - Ny kort tur til Tveiten og g.Storåsli.
- 29.7. - Hjemreise.

Feltarbeidets resultater:

Oppgaven var i første rekke å gå over draget Å.V. - Hestekveven og forsøke å finne, plotte og eventuelt møte blottede malm-mineraliseringer. - Det syntes naturlig samtidig å gå et stykke N-over fra verket i draget, til g.Berge.

Med draget mener jeg da en sone langs grensen av Åmdalsgranitten, med omtrent samme bredde som den er malmførende i gruveområdet ved Å.V., nemlig ca. 100 m, regnet fra granitkontakten og utover i de skifrige eller benkige suprakrustaler, d.v.s. metamorfe sedimenter og lavaer, = Telemarksformasjonen.

Lengden av draget Berge - S-ende Mjåvann er ca. 10 km, hvorav gruveområdet utgjør ca. 2 km.

Topografisk viser lengdeprofilen av dette draget nokså jevne forhold m.h.t. høyden, som varierer mellom ca. 700-900 m.o.h., bortsett fra området ved verket som går ned i ca. 450 m ved elva.

Tverrprofilene er karakterisert av gjennomløpende regelmessige rygger som dannes av de hårdeste kvartsrike lag i suprakrustalene, granitisk-kvartsittiske benker, som bare opptrer nær kontakten.

I søkkene mellom ryggene er oftest myr eller sterk jordoverdekking, som utelukker observasjoner uten graving, hva der selvsagt ikke ble anledning til.

I verks-, d.v.s. gruveområdet er jo forholdet det at iallfall den viktigste malmgang, Hoffnung, finnes nær toppen av den rygg som Skjerpenuten danner. - Et stykke oppe i nuten, ved Johannesgruva som antagelig ligger på Howard eller muligens dennes parallel Johannesgangen, danner nuten en rygg ved gruvas dagåpning.

Resultatet av undersøkelsene var negativt for såvidt som jeg ikke fant malm-mineralisering i draget utenfor gruveområdet.

Dette var dog ikke særlig uventet på bakgrunn av den intense skjerpning som det er så mange spor av både på

Åmdals- og på Fyresdal-siden, samtidig som en må gå ut fra at heiene imellem like mye må ha vært i søkelyset. Sannsynligvis er derfor heiene gang på gang gjennomtrået langt grundigere enn av meg, men efter sporene å dømme med like dårlig resultat, eftersom synlig skjerpning var vanskelig påvisbar. En må da huske på at det er 50 år siden siste heftige skjerpfeber.

I de tallrike skjerpninger i gruveområdet ved verket er det igrunnen ikke mye malm å se, og før de ble iverksatt selvfølgelig desto mindre. Likevel er gangene under jord fulgt nokså regelmessige over mere enn 1,5 km lengde. - Om man av dette i noen grad kan slutte at forholdene også utenfor verksområdet er et lignende, kreves det mere geologisk viten enn hva som foreligger idag, for å uttale seg om.

Hestekveven: Forekomsten, som fører overveiende Mo, med noe Cu etc., ligger ikke i "vårt" drag, men på en kvartsgang inne i granitten. Gangens retning skjærer kontaktens og suprakrustalenes strøkretning. Avstanden fra skjerpene og til det punkt på kontakten hvor kvartsgangen vil skjære er vel 0,5 km. Gangen kan følges et godt stykke fra skjerpene mot kontakten, med flere anvisninger, men om den fortsetter inn i kontakten og over denne vites ikke.

Rettighetshaverne i Hestekveven skulde derfor ikke ha noen grunn til å ofre vårt drag spesiell oppmerksomhet.

Mosnap: Forekomsten er neppe knyttet til draget, og danner ikke geografiske ytterpunkter i et malmdrag. Det er så mange ulikheter mellem Å.V. og Mosnap at det synes lite sannsynlig at de tilhører samme utviklings-trinn eller -fase i malmprovinsen.

Mulighetene for å finne flere forekomster a la Å.V. må vel dermed forringes.

Endel feltobservasjoner:

Kontakten mellom Åmdalgranitten og suprakrustalene synes meg ren og primær, og granitten av en ikke-intrusiv karakter.

Suprakrustalene inneholder en eller flere benker av granit eller granitisert bergart i nærheten av granitmassivet, som det synes av avtagende mektighet utover fra hovedkontakten.

Mens de skifrig-benkige suprakrustalers fall, i likhet med kontaktens, er 50-60 ° ut fra granitten i NV og V, øker fallet til steilt et stykke S for Homvann, og fallet ^{er} inn under granitten med ca. 50 ° opp for S-enden av Mjåvann.

Den på vert.fotos og i terrenget delvis sterkt markerte oppsprekking, særlig i og utover fra granitten, synes ikke å ha medført store forkastninger, men vel noen sprekkefylling av kvartsganger.

De kraftigste sprekkesoner synes å gå ved Skjeggemo-seter, ved S-enden av den lille, av skaret ved seteren avskårne S-ligste del av ryggen fra Å.V., ved S-enden av Homvann, og SSV for Hestekveven.

Jeg fant flere steder, stort sett i et bestemt strøk av draget som syntes å svare omtrent til beliggenheten av Howard-Johannes-gangene i det, en svak impregnasjon av mineraler som så ut som om de kunne føre Cu.

Prøver ble forevist prof. Neumann, som ikke kunde uttale noe bestemt om dette på visuelt grunnlag. Jeg har derfor latt 5 prøver analysere, og de viste seg å inneholde bare meget svake spor av Cu, spor som ikke kan stå i forbindelse med de misstenkte impregnasjoner. Se analyserapport.

Tilslutt skal nevnes at jeg fant et nytt skjerp i gruveområdet, ca. 500 m S for det ytterste tidligere kjente i området. Det ligger imidlertid antagelig ikke lenger mot S enn de kjente underjordsdrifter.

Mineraliseringen var svak, og den opptrer i eller ved en skjærende kvartsgang, antagelig den samme som kunde sees i gangens retning ved kontakten, her uten mineralisering.

Oslo 31.8.1967. *Guri Strand*